

Manmin Nyhedsbrev

NR. 5 23. JUNI, 2013

”Yeshua, navnet løftes højt”

Krystal Musikfestival 2013 arrangeret af Krystal Forum i Israel

Den følelsesladede lovpris gav resonans ved bredden af Genesaret Sø, og fik Herrens stemme til at ringe i ørerne hos publikum i Israel, Jesu fødested. Omkring 1700 personer deltog i festivallen, som blev udsendt til hele verden via radiobølger. (Øverst til venstre: Lovprisleder Rose Han; til højre: Dansegruppen for Forherligende Tilbedelse)

Krystal Forum, som er den israelske pastorforening, afholdt den 17. maj 2013 Krystal Musikfestival 2013 på en udendørs scene ved bredden af Genesaret Sø. Det fremkaldte Herrens suk.

Omkring 1700 mennesker kom fra USA, Rusland, Hviderusland, Tyskland, Schweiz og ikke mindst Israel for at deltage i arrangementet. Der blev foretaget en direkte verdensomspændende udsendelse via TBN Rusland, hvilket viser den store indflydelse og kraft Krystal Forum har vundet i Israel efter Dr. Jaerock Lees tre år lange virke.

I Israel er der kun meget få kristne, mens hovedparten af borgerne tilskriver sig jødedommen, som er monoteistisk. Israels lov anerkender officielt religionsfrihed, men jøderne accepterer ikke kristendommen. Så de ”Messiaske jøder”, som tror på Herre Jesus, var førhen socialt udelukkede, og de kristne pastorer blev udsat for forfølgelser og økonomiske problemer.

Pastor Dr. Jaerock Lee har under sine tolv besøg i Israel i den tre år lange periode fra 2007 til 2009

prædikeret det hellige budskab og udført kraftfulde gerninger som bekræftelse på hans ord. De lokale pastorer fornemmede Guds forsyn for Israel, idet de bevidnede Dr. Lees kraft, og de dannede Krystal Forum i 2008. Organisationen har skabt stor vækkelse blandt befolkningen i Israel.

I september 2009 blev den Forenede Kampagne i Israel gennemført sammen med Dr. Jaerock Lee, og han forkyndede, at Jesus er vores eneste frelser, hvilket blev transmitteret direkte til omkring 220 lande.

Siden da har Krystal Forum udført et dynamisk virke på mange fronter ved at afholde seminarer for par, ungdomslejre og musikfestivaler. Pastorernes kirker har i særlig grad oplevet vækkelse, idet der er sket store gerninger i form af anger og guddommelig helbredelse gennem kraftfulde lommeørklæder, som Dr. Lee har bedt over (Ref: Apostlenes Gerninger 19:11-12). De har gjort store fremskridt i troen ved at lytte til Dr. Lees prædikener hver dag via TBN Rusland, CNL, Hellig Gud TV,

Rodnoy TV og internettet.

Krystal Musikfestivalen 2013 blev dannet af forskellige personligheder, som deltog i varierede aktiviteter, såsom lovprisledere fra Ashdod, Haifa, Nazaret og Tel Aviv; et afrikansk lovprishold, Oxamita fra Ukraine, de berømte lovprissangere Gerasim og Valely Korov fra Rusland, og Alexander Patlis, som leder ”Ny Jerusalem”, et velkendt lovprishold fra Hviderusland.

Vicepræsidenten for Manmin Centralkirkens komite for scenekunstnere og lovprisledere, Rose Han, blev bedt om at deltage i festivalen sammen med Dansegruppen for Forherligende Tilbedelse, og de fik

stor applaus ved åbningsforestillingen og igen ved afslutningen. En stor mængde mennesker i publikum roste entusiastisk deres optræden. De sagde, at Manmins gruppe var den bedste i festivalen, og de var imponerede af lovprisleder Hans præcise udtale på både hebraisk og russisk. Nogle sagde endda: ”Jeg forestillede mig Himlen, da jeg så deres flotte dragter og udstyr.” Denne begivenhed blev filmet af en uafhængig producent, og har være udsendt via TBN Rusland.

Værten sagde, at det var en udsøgt fornøjelse at lovprise Herre Jesus ved siden af Genesaret Sø sammen med så mange mennesker. Dette var en af de mange frugter af Dr. Lees virke i Israel.

Kærligheden er mild

”Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind”
(Første Korintherbrev 13:4).

Den amerikanske psykolog Harry Frederick Harlow foretog et eksperiment, hvor babyaber blev ”opfostret” af to slags surrogatmødre, som begge kunne give mælk. Den ene var lavet af et ståltrådsnet. Den anden var også formet af ståltråd, men derefter dækket af blød frotté. På den første dag drak aberne mælk fra begge surrogater, men allerede fra starten af næste dag klyngede de sig til frotté-moren, som var blød og varm.

Dette viser, at selv dyr foretrækker bløde objekter frem for kolde og hårde. Det samme gælder for mennesker, som kaldes ”skabelsesværkets herrer”. De foretrækker milde, venlige mennesker og føler sig godt tilpas med dem, frem for de hårde og kold-hjertede.

1. Et mildt hjerte, som favner alle mennesker

”Mildhed” henviser i åndelig henseende til et hjerte, som favner alle, og som giver mange mennesker hvile. Lad os tænke på bomuld, for at forstå det bedre. Bomuld laver ikke nogen lyd, hvis den bliver ramt af et hårdt objekt. Den lægger sig i stedet omkring objektet.

Et mildt hjerte kan sammenlignes med et stort træ, som har mange blade, og tillader mange mennesker at hvile sig under det. Om sommeren, når det er varmt, vil folk søge ind under dette træ for at undgå den stærke sol og lade sveden tørre.

Verdslige mennesker tror, at et indadvendt menneske, som ikke viser sin vrede udadtil og ikke insistere på sine egne meninger, udviser mildhed. Men det menneskelige syn på mildhed og den mildhed, som Gud anerkender, er forskellige. Man kan ikke sige, at vi er milde, hvis vores mildhed ikke anerkendes af Gud, uanset hvor milde og blide, vi virker udadtil.

Lad os forestille os et menneske, som har en passiv og svag personlighed. Han følger andres holdninger, men undertrykker modstanden i sit hjerte. Vi kan ikke sige, at han er mild, bare fordi ondskaben i hans hjerte kontrolleres og undertrykkes.

Et menneske, som i sandhed er mildt, har ingen ondskab, og kan favne ethvert ondt menneske med åndelig kærlighed. Det betyder naturligvis ikke, at vi helt ubetinget skal tilgive og dække over andres fejl. Vi bør til tider lede dem på rette vej med respekt. Så den åndelige mildhed er en tilstand, hvor man har både mildhed i hjertet og dyd udadtil.

2. Helliggørelse er kriteriet for mildhed

For at opnå åndelig mildhed bør vi først skille os af med ondskaben i hjertet og blive hellige. Mennesker med mildhed er ligesom bomuld i den forstand, at de ikke skaber konflikter, selv om andre generer dem. De kan favne andre med varme. Og de skændes ikke og skaber heller ikke problemer for andre mennesker, idet de ikke har nogen ondskab.

Med had, jalousi, misundelse, selvretfærdighed og individuelle tankebygninger i hjertet kan vi ikke favne andre. I stedet for at favne dem, vil reaktionen være som når et objekt stødes mod en

Seniorpastor Dr. Jaerock Lee

hård sten eller springer tilbage med en høj lyd efter at have ramt et stykke metal. Hvis vi har en stærk selvfornemmelse, kan vi blive såret, når andre giver os selv den mindste vanskelighed. Vi vil hurtigt dømmes og fordømmes i stedet for at dække over deres fejl og mangler.

I den udstrækning, vi har usandhed i os, bliver vi hæmmet i at udbrede vores sandfærdige hjerte. Snæversynede mennesker bliver vrede, hvis nogen påpeger deres fejl. Så hvis man vil være mild, er det en basal forudsætning ikke at have nogen ondskab.

Gud anerkender folk som milde, når de er blevet hellige. Det skyldes, at vi kun kan se andre med godhed og kærlighed, når vi ikke har nogen ondskab i hjertet.

Et mildt menneske ser andre med medlidenhed under alle omstændigheder. Han dømmes og fordømmes ikke, men forstår i stedet andre med godhed og kærlighed. Hjerterne vil smeltes af denne varme mildhed. Når et menneske er fuldkommen hellig, vil han desuden modtage Helligåndens vejledning korrekt og hjælpe andre mennesker på bedste vis ud fra sin forståelse af situationen.

3. Dyd gør mildheden fuldkommen

Her kan dyden defineres som det at have et hjerte eller en adfærd, som forstår og accepterer andre uden at tage parti. Det er at have et retskaffent hjerte og at gøre det rigtigt. Det samme gælder i åndelig betydning.

Dydige mennesker har retskafne og upartiske hjerter, som handler i overensstemmelse med, hvad der er rigtigt. De tvinger ikke andre til at underlægge sig dem ved at vise deres magt. De siger i stedet sandheden og udviser retskafne handlinger. De vinder andres hjerter ved at forstå dem og favne deres fejl og mangler. De viser folk tillid og bliver elsket.

Dyd er ligesom et sæt tøj, vi tager på, som gør mildheden fuldkommen. Uanset hvor vidunderlig man er, så vil man have en uværdig fremtoning, hvis man er snavset og krøllet klædt. På samme måde kan man ikke udøve den indre mildhed, selv om man har

et mild hjerte, hvis ikke man har dyd udadtil.

Lad os for eksempel antage, at et menneske har et mildt hjerte, men at han sædvanligvis skvadrer løs om ligeGYldigheder, når han begynder at tale. Han gør det ikke med ondskab, men mangler den sociale etikette, og det kan svække andre menneskers tillid til ham. En anden har måske aldrig negative følelser overfor andre og skader ikke nogen, fordi han har et mildt hjerte, men han gør heller ikke noget aktivt for at hjælpe og udvise hensyn overfor dem. Disse ting skyldes manglende dyd.

Hvad ville der være sket, hvis Jesus havde lavet sjov med sine disciple, fortalt vittigheder, havde klædt sig på upassende vis eller havde slået fødderne hen ad jorden? Så ville det have været svært for ham at opnå andres respekt. Men han handlede med åndelig værdighed og autoritet udadtil, så både hans disciple og andre mennesker behandlede ham med respekt. Som der står i Matthæusevangeliet 12:19: ”Han skændes ikke, han råber ikke, man hører ikke hans røst i gaderne.”

Hvis ikke en blomst har en smuk farve og en god duft, så vil det være svært for bierne at finde den, selv om den har megen nektar. På samme måde vil det være svært for andre mennesker at finde hvile i os, selv om vores hjerter er milde, hvis vi ikke har dydige ord og handlinger. Vores mildhed kan ikke udvise sin kraft. Og hvis vi omvendt ikke har milde hjerter, men udadtil handler med dydige ord og gerninger, så er der tale om ren forstillelse.

4. Velsignelser til milde mennesker

Hvilke slags velsignelser kan vi få, når vi bliver hellige og har milde hjerter med dyd?

I Matthæusevangeliet 5:5 står der: ”Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden.” I Salmernes Bog 37:11 står der: ”Men de sagtmodige skal få landet i arv og eje og glæde sig over stor lykke.”

”Jorden” henviser her til de himmelske boliger, og at ”arve jorden” betyder at få stor autoritet i Himlen. Det skyldes, at de sagtmodige og milde mennesker giver styrke og nåde til sjælene med Guds hjerte. I den udstrækning, vi kan opnå milde og sagtmodige hjerter, kan vi favne sjælene og føre dem til frelse.

Hvis vi favner mange mennesker, viser det, at vi har ydmyget os selv og tjener andre. Den himmelske autoritet gives til de ydmyge mennesker, som tjener andre. Som der står i Matthæusevangeliet 23:11: ”Men den største blandt jer skal være jeres tjener.” Man vil blive et stort menneske, når man tjener andre.

Milde mennesker vil få stor autoritet i Himlen og de vil arve rummelige jordstykker. Da deres sjæle trives, vil alt gå dem godt, og de vil blive elsket af Gud og respekteret af utallige sjæle i Himlen til evig tid.

Kære brødre og søstre. Gud glæder sig over hellige mennesker, som ikke har nogen synd eller ondskab. Jeg beder i Herrens navn om, at du vil kultivere dit hjerte og opnå mildhed med dyd ved hurtigt at blive hellig, favne mange mennesker på denne jord, og blive et stort menneske i Himlen.

Globalt Kristent Netværk

Telefonnr.: 82-2-824-7107
www.gcntv.org
webmaster@gcntv.org

Manmins Internationale Seminar

Telefonnr.: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

Verdensomspændende Netværk Af Læger

Telefonnr.: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Urim Bøger

Telefonnr.: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com

Hvor megen godhed har jeg kultiveret i mig?

Gud er lys, og der er ikke noget mørke i ham. Han vil, at hans børn også skal hvile fuldkommen i lyset. Det skyldes, at vi kan opnå åndelig autoritet til at bortvise mørket og få Guds kærlighed og velsignelser i den udstrækning, vi skiller os af med synder og opnår godhed. Ved at meditere over de følgende spørgsmål kan du undersøge, hvor megen godhed du har kultiveret i dig, og i hvor høj grad du er i lyset.

Spm.

”Er jeg vant til at give eller få?”

I Apostlenes Gerninger 20:35 står der: ”...og huske på de ord, Herren Jesus selv sagde: ”det er saligere at give end at få.”” De ting, vi ”giver” eller ”får”, inkluderer alle vores sandfærdige gerninger, som kræver tid og indsats, så vel som penge.

Lad os tænke på de mange mennesker, som får økonomisk hjælp af kirken. Nogle af dem levet et flittigt kristent liv, siger tak konstant, viser deres taknemmelighed i handlinger, og hjælper endog senere selv de nødlidende for at gøre gengæld for den nåde, de har fået. Omvendt er der andre, som udtrykker deres taknemmelighed, men ikke selv udøver nogen form for godhed, som kan være til gavn. De ved, at det er godt at hjælpe på fattige, men de forventer bare at andre skal gøre det og handler ikke selv. Og endnu andre arbejder trofast og udfører frivilligt arbejde for at gøre gengæld for nåden, men på et tidspunkt holder de op. De glemmer alt om deres ønske om at gøre gengæld, så snart der begynder at være vanskeligheder i deres forhold til andre.

Lad os se på et eksempel: Når en gruppe holder møde, er der nogen, der kommer tidligt til mødet, forbereder tingene for at få det hele til at forløbe godt, og tjekker

forberedelserne flittigt. Hvis de er i den situation, at de ikke kan komme tidligt for at forberede tingene, bliver de flove, og de forsøger at undgå dette problem ved senere møder. Andre kommer helt vanemæssigt for sent til møderne. Og selv om de måske ikke kommer for sent, så kommer de først efter at de andre har gjort alle forberedelserne. De har gjort det til en vane at nyde godt af andres tjenester.

Lad os tage endnu et eksempel: Nogle af jer kan måske lide at hjælpe de fattige og give gaver, og I nyder at tjene andre, selv om I ikke har til jer selv. Men hvis de ikke er taknemmelige, kan I måske begynde at tænke, at de ikke kender deres forpligtelser, eller at de er arrogante eller uhøflige. Disse tanker betyder, at I har sat en pris for jeres tjenester. Gud anser ikke disse handlinger for ”gode”.

Godheden eller det åndelige hjerte, som anerkendes af Gud, er simpelthen at give andre det, de har brug for, og at trøste deres hjerter. Gud holder ikke op med at give, når han har givet én gang, men ønsker at give os de bedste ting igen og igen. Vi bør også nyde at give frem for at få ligesom Gud, og vi bør ikke tænke: ”Nu har jeg tjent ham én gang, så nu er det nok.”

Spm.

”Forstår jeg andre og sætter jeg mig i deres sted?”

Mange kristne beder Gud om at lade dem opnå en form for godhed, såsom et tjenende hjerte eller et offervilligt hjerte. Men rent faktisk mangler de forståelse eller accept af de mennesker, hvis adfærd ikke lever op til deres forventninger.

Lad os for eksempel forestille os, at vi arbejder sammen med en af kirkens medarbejdere, men at hun tager hjem midt i arbejdet. Hvis vi forstå hende i godhed, vil vi tænke, at hun må have en grund til det, og vi vil ikke bekymre os om det. Vi vil derimod arbejde endnu hårdere, sådan at arbejdet kan blive afsluttet under alle omstændigheder.

Men nogle mennesker tænker: ”Jeg har også travlt og skal lave andre ting. Var det her ikke planlagt på forhånd? Behøver hun virkelig tage af sted nu?” Eller de vil måske tænke, at hun er egoistisk. Eller måske vil de bede hende om at tage over for dem i samme tidsrum, som hun har være fraværende, ved en senere frivillig opgave. Så kan det frivillige arbejde ikke give til Gud med en duft af godhed. Disse mennesker må kultivere de gode ord i deres

hjerter, i stedet for kun at tage tingene til sig som viden.

Hvis man bruger denne standart for godhed i forhold til andre mennesker, men ikke i forhold til sig selv, så kan man måske fejlagtigt komme til at tro, at man er god og retfærdig. Man kan måske tro, at man opnår godhed, fordi man investerer sin tid i at arbejde for Guds rige, selv om man har travlt. Og hvad så hvis man bliver irretesat for at tage af sted midt i dette arbejde? Så vil man måske blive såret og tænke: ”Hvorfor siger de sådan? Jeg skammer mig allerede over at være nødt til at tage tidligt af sted. De skulle hellere takke mig for at have arbejdet så hårdt i så lang tid.” Man bliver med andre ord fornærmet og tænker, at man selv har ret.

Når vi tænker ud fra vores egne synspunkter og egen vinding, kan vi ikke opnå åndelig godhed. Gode mennesker ser altid tingene fra andres vinkel. På den måde vælger vi ikke kun det, der er lettest eller bedst for os selv, men får andre til at have det godt, og vi bliver dermed en kilde til Guds herlighed.

Spm.

”Hvor godt tjener jeg mine overordnede ud fra systemets orden?”

Nogle mennesker tjener ikke deres overordnede med deres hjerter og følger ikke systemets orden. Men ikke desto mindre kan de blive ubehagelig tilpas, hvis deres underordnede ikke tjener dem, og de siger, at disse underordnede ”underminerer tingenes orden”. Da sådanne mennesker er arrogante, føler de ubehag, hvis andre mennesker ikke tjener dem sådan som de selv synes, at de burde.

Lad os forestille os, at vores arbejdsplads er i gang med et projekt. En underordnet rapporterer til vores overordnede uden først at have talt med os. Så kan vi måske blive urolige og tænke: ”Hvorfor har han ikke sagt noget til mig? Hvorfor har han ikke spurgt mig om min holdning?” Men folk, der tænker sådan, følger normalt ikke selv systemets orden. Når deres overordnede befaler dem at gøre noget bestemt, beklager de sig og bliver oprørte, hvis ikke det lige stemmer overens med deres egne hjerter.

Enhver organisation eller gruppe har sin egen orden, og

ethvert individ har sine egne opgaver. Men der kan være forskellige situationer: De overordnede kan forstå og favne de underordnede eller de kan rette deres fejl med venlighed og dermed overholde systemets orden. Det vil sige, at den åndelige godhed ikke altid er ubetinget at forstå og favne en underordnet, som bryder gruppens orden.

Hvad skal vi gøre for at skelne mellem disse tilfælde og til enhver tid vælge det, som behager Gud? Vi må skille os af med lysten til at dominere andre, være overhoved, lade os tjene, og få anerkendelse, og vi skal også skille os af med vores selvoptagethed. Så kan vi skelne mellem den situation, som kræver af os, at vi kan forstå og rumme yngre medarbejdere med manglende evner, fra de tilfælde, hvor vi er nødt til at intervenere og tilbyde træning for at opretholde systemets orden. Vi kan også skelne med visdom mellem de tilfælde, hvor vi bare skal adlyde den overordnede og acceptere vedkommendes synspunkt, og de tilfælde, hvor vi kan komme med forslag.

”Jeg priser Herren, som spiller mit livs sang!”

Diakonisse Eunjung Kim
(Sogn 2-15, Nissi Orkestret)

Min mand og jeg mødtes, da vi læste på Universitetet i Yonsei. Efter at vi blev færdige med studierne, optrådte vi med et orkester. Jeg har studeret horn, som har en mild og blød lyd, og diakon Jongwoon Park, min mand, studerede trombone, som laver en dyb, højtidelig lyd.

Nissi Orkestret forandrede livet

Diakon Sanghyun Kim, som studerede trompet ved det samme universitet, fortalt os en dag om Nissi Orkestret. Det lød helt fantastisk at en kirke kunne have et orkester, som bestod af kirkens medlemmer, og som specialiserede sig i at spille lovsange.

I februar 2002 registrerede jeg mig i Manmin Centralkirke og

blev medlem af Nissi Orkestret og kirkens Metalblæser Ensemble. Nissi Orkesteret har for øjeblikket 45 medlemmer, og der er 27 kandidater. Vi øver os regelmæssigt i løbet af ugen, og så ærer vi Gud med vores optræden ved den nattelangse fredagsgudstjeneste, søndagsgudstjenesten, arrangementer i kristne koreanske kirker, og kirkens kampagner i udlandet.

Kort tid efter at vi registrerede os, oplevede vi den levende Gud. I juli 2002 prædikede seniorpastor Dr. Jaerock Lee ved et pastorseminar, som blev afholdt i Pyeongchang i Gangwon provinsen, og der var jeg vidne til Guds kraft.

Den dag var himlen fuld af

sorte skyer og det så ud som om, det ville begynde at regne. Men da vi ankom til seminaret, var der et cirkelformet hul i skyerne over stedet, og dér var himlen klar, så vi kunne se stjernerne, mens der var overskyet rundt omkring.

Det mest overraskende var, at nogle af stjernerne zigzaggede hurtigt frem og tilbage, mens andre bevægede sig i lige linjer. Jeg kunne se stjernerne bevæge sig på forskellige måder, og der var også stjernesked. Desuden kom der et fly forbi, som om det ville bevise, at stjernerne ikke var fly.

Ved denne oplevelse brød vi vores tankebygninger af viden og fik tro. Den bibelske hændelse, hvor de tre vismænd tog til Jesu fødested ved at lade sig lede af en stjerne, virkede pludselig mere realistisk. Gud viste dette forbløffende tegn ved at styre universet for at give tro til deltagerne af seminaret.

Gud øgede vores tro ved at vise sin helbredende gerning

I 2006 ventede jeg mit første barn, men der var tegn på, at fødslen ville sætte i gang for tidligt. Så jeg lyttede til Dr. Jaerock Lees bøn via det Automatiske Svaresystem (822-830-5230, ekstension 41), og mit barn blev født til tiden.

Så fik jeg mit andet barn. Jeg troede selv, at jeg var aktiv, men jeg var blevet doven i mit kristne liv og mistede nåden og Helligåndens fylde. Jeg kunne knap nok overholde mine pligter som medlem af Nissi Orkesteret. Jeg tilbad ikke i ånd og sandhed under gudstjenesterne, og jeg bad ikke.

Min mand og jeg skændtes ofte på grund af vores forskellige holdninger til børneopdragelse. Ved en af disse lejligheder fik mit andet barn Yejun alvorlige krampeanfald. Hun fik også cellulitis. Når som helst mine børn blev syge, bad Dr. Jaerock Lee for dem, og jeg trykkede hans hånd. Så blev de fuldkommen helbredt. Men jeg var kun flittig i mit kristne liv, når jeg var udsat for denne form for uheld. Når problemerne løste sig, blev min tro igen lunken.

Den 9. november 2012 havde

jeg travlt med huslige opgaver, og ved en fejl kom jeg til at slå foden mod min sengekant. Den fjerde tå på venstre fod brækkede. Hele den venstre fod svulmede op, og gav mange smerter, så jeg kunne ikke engang gå.

Da jeg tog på hospitalet, sagde lægen, at jeg skulle have gips på, og hvis det ikke var nok til at de brækkede knogler groede ordentligt sammen, ville det være nødvendigt at operere. Men i stedet for at følge hans råd, fastede jeg i tre dage og angrede, at jeg ikke havde elsket Gud mere end noget

andet. Jeg bad, frydede mig og takkede Gud. Desuden tog jeg gipsen af og forberedte mig på at blive helbredt gennem troen.

Den 19. november 2012 trykkede jeg Dr. Lees hånd med tro. Pludselig kom der styrke til min tå, og jeg kunne gå på fødderne. Halleluja!

Nu er min familie lykkelig over Herrens kærlighed. Børnene vokser op sunde og raske, og de er gode børn. Jeg takker og ærer Gud, som forandrede os, og jeg er blevet en musiker med håb om det bedste opholdssted i Himlen, Ny Jerusalem.

”Jeg blev en god datter, som tjener mine forældre og studere flittigt”

Søster Quantikan Inkkon
(Chinag Rai Manminkirke i Thailand)

Jeg går i 12. klasse på Mettam Videnskabsskole i Thailand. I august 2012 fik jeg en folder om gratis undervisning i koreansk, som blev udbudt af Chiang Rai Manminkirke, og så gik jeg i ”kirke” for første gang i mit liv.

Mens jeg lærte koreansk i kirken, følte jeg, at kirkens medlemmer var min familie, og jeg indså Guds og Herrens kærlighed under gudstjenesterne. På daværende tidspunkt så Chiang Rai Manminkirke Dr. Lees prædiken DVD med titlen ”Ånd, sjæl og krop” under gudstjenesterne søndag morgen. Jeg blev dybt berørt af budskabet og ændrede mig. Jeg skilte mig af med hadet i mit hjerte og forandrede mine tanker på en positiv måde.

I oktober 2012 deltog jeg i alle gudstjenesterne, men jeg kom til sidst i konflikt med mine forældre, som var hengivne buddhister. De besluttede, at jeg kun kunne gå i kirke, hvis mine karakterer i skolen blev bedre. Så jeg forsøgte hårdt at tjene mine forældre ifølge Guds ord, og jeg bad og studerede flittigt.

Gud gav mig visdom og lod mig opnå stor viden på meget kort tid. I marts 2013 steg mine karakterer i skolen højt. Jeg fik endda den Fremragende Elevpris, som gives til eksemplariske elever, der udviser en helt særlig læringspræstation. Halleluja!

Mine forældre modsatte sig ikke længere, at jeg går i kirke. Jeg studerer flittigt, tjener mine forældre, og forsøger ihærdigt at blive hellig ved hjælp af Guds Ord og bøn. Jeg omdeler også *Manmin Nyhedsbrev* med taknemmeligt hjerte overfor Herren for den nåde, han har vist mig. Tak, Herre, for at du frelste mig, da jeg gik den evige død i møde.

Trosbekendelse

1. Manmin Centralkirke tror, at Bibelen er Guds Ord, som er fuldendt og fejlfrit.
2. Manmin Centralkirke tror på Gud Treenhedens enhed og virke: Gud den Hellige Fader, Gud den Hellige Søn, og Gud Helligånd.
3. Manmin Centralkirke tror, at vi kun bliver tilgivet vores synder ved Jesu Kristi forløsende blod.
4. Manmin Centralkirke tror på Jesu Kristi genopstandelse og himmelfart, hans genkomst, Tusindårsriget og den evige himmel.
5. Medlemmerne af Manmin Centralkirke bekender deres tro gennem "Apostlenes Trosbekendelse" hver gang de mødes, og de tror på det bogstavelige indhold af bekendelsen.

”Det er ham [Gud], der giver alle ting liv og ånde og alle ting.” (Apostlenes Gerninger 17:25)
”Og der er ikke frelse ved nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved.” (Apostlenes Gerninger 4:12)

Manmin Nyhedsbrev

Danish

Udgivet af Manmin Centralkirke

Adresse: 235-3, Guro-Dong3, Guro-Gu, Seoul, Korea (152-848)
Telefonnr.: 82-2-818-7047

Fax: 82-2-818-7048

Web: www.manmin.org/english / www.manminnews.com

Email: manminministry@gmail.com

Udgiver: Dr. Jaerock Lee

Chefredaktør: Seniordiakonisse Geumsun Vin